

heder kan opnås en højere salgspris, end den hidtidige økonomiske anvendelse betinger. Det ville derfor være nærliggende at lade afgrænsningen afhænge af forholdet mellem vurdering og benyttelse med afgørelsen beroende hos vurderingsmyndighederne, særlig således at arealer, der er vurderet efter statsejendomsskattelovens § 16, men enten er ubenyttede eller kun benyttet dyrkningsmæssigt, gøres til genstand for merbeskatningen. For så vidt angår landbrug i yderzone, der ved omvurderinger siden lov nr. 221 af 31. maj 1963 (salg mere end 75 pct. over hidtidig ejendomsværdi) er vurderet efter § 16, vil en særbeskatning som pression til udbud af jorden imidlertid klart være urimelig, da udstykning og benyttelse til andet end landbrug af sådanne arealer netop er udelukket ved yderzonebåndet. Noget lignende gør sig gældende i mellemzonerne. Der vurderes her i vidt omfang efter § 16, men principielt gælder de samme bånd for benyttelsen som i yderzone. Særbeskatning af udstykningsmoden jord måtte derfor indskrænkes til de ubenyttede eller kun landbrugsmæssigt benyttede arealer, der har inderzonestatus, eller som i bygnings- og byplanvedtægter er udlagt som bygeområder.

Spørgsmålet om særbeskatning af udstykningsmoden jord må formentlig også ses i forbindelse med den eventuelle fremtidige ordning med hensyn til lempelse af landbrugets ejendomsskatter. Begrænses lempelsen til kun at angå grundskylden af den landbrugsmæssige værdi, fremkommer der herved automatisk en merbeskatning af udstykningsarealer, der kan gøre fortsat landbrugsmæssig benyttelse urentabel. Om der derudover vil være behov for at kunne udskrive den almindelige grundskyld med en højere sats kan vanskeligt bedømmes.

Der vil endvidere melde sig vanskeligheder ved afgørelsen af, hvornår en eventuel merbeskatning skal ophøre. Gennemførelse af en udstykning og navnlig af de for en bebyggelse fornødne vej- og kloakanlæg er meget tidkrævende og til dels uden for ejerens kontrol og afhængig af de pågældende myndigheder. Så snart der blot er indgivet andragende om udstykning af arealet i overensstemmelse med det ved planlægningen forudsatte, må merbeskatningen

formentlig bortfalde, i hvert fald hvis gennemførelsen af de videre foranstaltninger, herunder bebyggelsen, ikke forsinkes på grund af ejerens forhold.

Hvad endelig angår spørgsmålet om eventuelle andre foranstaltninger end de beskatningsmæssige overfor udstykningsmoden jord, der ikke bringes på markedet, kan der formentlig næppe anvises andre midler end ekspropriation i det omfang almenvellet, jfr. grundlovens § 73, kræver det, forkøbsret og adgang til at yde kommunerne støtte til jordkøb. Udvalget anser det dog for at ligge udenfor sin opgave at tage stilling til, hvorvidt der er anledning til at søge tilvejebragt hjemmel for anvendelse af disse midler.

4. Med hensyn til spørgsmålet om eventuel udstykningsmoden jord, der har været omvurderet efter 12. alm. vurdering, ved fikseringen eventuelt bør have grundstigningsskylden fikseret på det højere grundlag, indtil udstykning og bebyggelse har fundet sted, bemærkes, at de nysnævnte afgrænsningsmæssige vanskeligheder på samme måde gør sig gældende her. Dertil kommer, at foranstaltningen kan afstedkomme ulighed overfor anden jord, som inden fikseringen er blevet udstykningsmoden siden 12. alm. vurdering, men som ikke har været genstand for omvurdering. Foranstaltningen må derfor frarådes.

5. Med hensyn til spørgsmålet om rettelse af eventuelle skævheder og urimeligheder vedrørende grundstigningsskylden til og med 12. alm. vurdering bemærkes, at det ikke af de pågældende folketingsforhandlinger klart fremgår, hvad der hermed sigtes til, men følgende forhold, som der måske kan være tænkt på, skal nævnes:

a) Der skal måske være tænkt på de tilfælde, hvor det ved 12. alm. vurdering viste sig, at landbrugsejendomme var blevet behæftet med grundstigningsskyld. Som bekendt indledte ligningsdirektoratet i den anledning en revision med eventuel rettelse af 1950-grundbeløb, hvor skævheden beroede herpå. Revisionen blev imidlertid igen standset i foråret 1963 i forbindelse med lovgivningen, der midlertidigt har fritaget landbrugsejendommene for grundstigningsskylden. Lovgivningen herom dækker nu hele perioden 1961-62—1964-65 og kan formentlig forventes videreført på sam-